

การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ระดับประถมศึกษาปีที่ 1

The Development of Diagnostic Test in Thai Language Reading Ability
for First Grade Students

Received: March 25, 2024

Revised: April 1, 2024

Accepted: May 14, 2024

ธนภรณ์ ขาวดี *

Tanaporn Khaodee

ฉัตรวรรณ ถัญญวรรณะกร**

Chattrawan Lanchwathanakorn

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ 1) นักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัย 2) นักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ 3) นักเรียนกลุ่มที่ทดลองใช้ชุดแบบวินิจฉัยฉบับสมบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยชุดแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ชุด ตามช่วงเวลา คือ หลังจาเรียนรายวิชาภาษาไทย ครบ 50 100 150 และ 200 ชั่วโมง โดยแต่ละชุดประกอบด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1) คู่มือการดำเนินการทดสอบ 2) แบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ตอน ได้แก่ 2.1) แบบทดสอบการจำแนกตัวอักษร 2.2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ 2.3) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ 2.4) แบบทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ 3) แบบบันทึกผลการทดสอบ 4) แบบรายงานผลการทดสอบ และ 5) ภาคผนวก โดยการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.75-0.90 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.50 โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.88-0.98 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการวินิจฉัยพบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้ รองลงมา คือ ปัญหาตัวสะกด และลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนไม่เข้าใจหน้าที่ของพยัญชนะและสระเมื่อนำมาประสมในคำ

คำสำคัญ : แบบทดสอบวินิจฉัย/ การอ่านสะกดคำ/ การอ่าน

* นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Master of Education Student Program in Teaching Thai Language, Faculty of Education Chulalongkorn University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Advisor, Assistant Professor Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address: hom02590@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to Development of Diagnostic Test in Thai Language Reading Ability for First Grade Students and diagnose the causes of reading difficulty by using Diagnostic Test. First grade students from school in Phatthalung Primary Educational Service Area Office, selected by purposive sampling, were separated into 3 groups; 1) The group for developing Diagnostic test, 2) The group for quality testing of Diagnostic test and 3) The group for doing try out of Diagnostic test. The results of the study were as follow; 1. Diagnostic test consisted of 4 series implemented for first grade students who studied Thai language for 50, 100, 150 and 200 hours. Each of the diagnostic test series consisted of 5 parts; 1) The Handbook of the Reading Diagnostic Test. 2) The Diagnostic Test which consisted of 4 sections; Thai Script Identification Test, Reading Test, Spelling Test and Word Comprehension Test. 3) The Record of Testing Result Form. 4) The Testing Report Form. 5) Appendixes. 2. Diagnostic test had a level of difficulty ranging from 0.75-0.90, discrimination power of the items in the ranged of 0.30-0.50, KR20 reliability in the ranged of 0.88-0.98. By the results of using diagnostic tests, reading problems and the causes are students unable to memorize Thai Script (consonants, vowels and tones), students have problems with ending consonant and students do not understand the function of Thai Script when combined in words.

Keywords : Diagnostic Test/ Reading Ability/ Reading

บทนำ

ในปัจจุบันความสามารถด้านการสื่อสารถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความสามารถด้านการอ่าน เนื่องจากการอ่านถือเป็นรากฐานของการศึกษาและเป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในการต่อยอดทางการศึกษาไปในด้านต่าง ๆ ช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้จากหลากหลายช่องทาง อีกทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียน สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (Khuhaphinan, 1999) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและทันสมัย

เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระการอ่านไว้เป็นหนึ่งในสาระสำคัญของภาษาไทย โดยทักษะด้านการอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในทุกสาขา โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากการอ่านอย่างเป็นระบบขั้นแรก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนในด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

.....
คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่านได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงเป็นการพัฒนาเพื่อการอ่านออก เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านไปสู่การอ่านเพื่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ขั้นแรกในการพัฒนาการอ่าน นักเรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านสะกดคำ เพื่อเป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ โดยการอ่านสะกดคำถือเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำและประสมคำที่ยากขึ้นได้ตามขั้นการศึกษา ดังที่กรมวิชาการ (Department of Academic Affairs, 2003) กล่าวว่า การแจกลูกสะกดคำถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำตั้งแต่ในชั้นเบื้องต้น นักเรียนจะไม่มีหลักเกณฑ์ในการอ่านประสมคำทำให้เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือมากขึ้นจะเกิดความสับสน อ่านไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ของนักเรียนที่จะนำไปสู่ปัญหาในรายวิชาอื่น ๆ อีกด้วย

การทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปี 2562-2564 ในแต่ละปีพบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับพอใช้และระดับปรับปรุง ดังนี้ ปีการศึกษา 2562 มีนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 14.41 ระดับปรับปรุง ร้อยละ 19.24 ปีการศึกษา 2563 มีนักเรียนระดับพอใช้ ร้อยละ 9.87 นักเรียนระดับปรับปรุง ร้อยละ 7.91 และในปีการศึกษา 2564 นักเรียนระดับพอใช้อยู่ที่ร้อยละ 12.62 และระดับปรับปรุงอยู่ที่ ร้อยละ 9.23

ผลการประเมินการอ่านข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนในแต่ละปียังคงมีกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านอยู่จำนวนมาก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถือเป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องแก้ปัญหาเหล่านี้ให้ได้อย่างทันทั่วถึง

การแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนนั้น ครูจำเป็นต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนเพื่อหาแนวทางในการสอนและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องและตรงจุด การแก้ไขปัญหาด้านการอ่านนั้น ครูจำเป็นต้องคัดกรองและวิเคราะห์นักเรียนอยู่เสมอ หากพบปัญหาได้รวดเร็วก็จะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างทันทั่วถึง ไม่ปล่อยให้เกิดปัญหาต่อเนื่องไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งการที่ครูจะแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนได้นั้น ครูจำเป็นต้องมีการวินิจฉัยปัญหาของนักเรียนก่อน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและตรงจุด สอดคล้องกับ ดวงเดือน อ่อนนวม (Onnuam, 1990) ที่กล่าวว่า การวินิจฉัยที่มีคุณค่าจะต้องติดตามด้วยการสอนซ่อมเสริม เช่นเดียวกับการสอนซ่อมเสริมที่จะมีคุณค่าเมื่อดำเนินการต่อจากการวินิจฉัย การสอนซ่อมเสริมใดที่ดำเนินการไปโดยปราศจากการวินิจฉัย คือ การสอนไปโดยไม่ทราบข้อบกพร่องของเด็ก การสอนนั้นย่อมไร้จุดหมายที่แน่นอน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวินิจฉัยปัญหาและสาเหตุของปัญหาการอ่าน ทำให้ครูสามารถวินิจฉัยปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนได้อย่างถูกต้องว่ามาจากจุดใด ซึ่งช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและตรงจุด อีกทั้งยังมีการทดสอบเพื่อติดตามเป็นระยะตลอดปีการศึกษาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ครูสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทันทั่วถึง

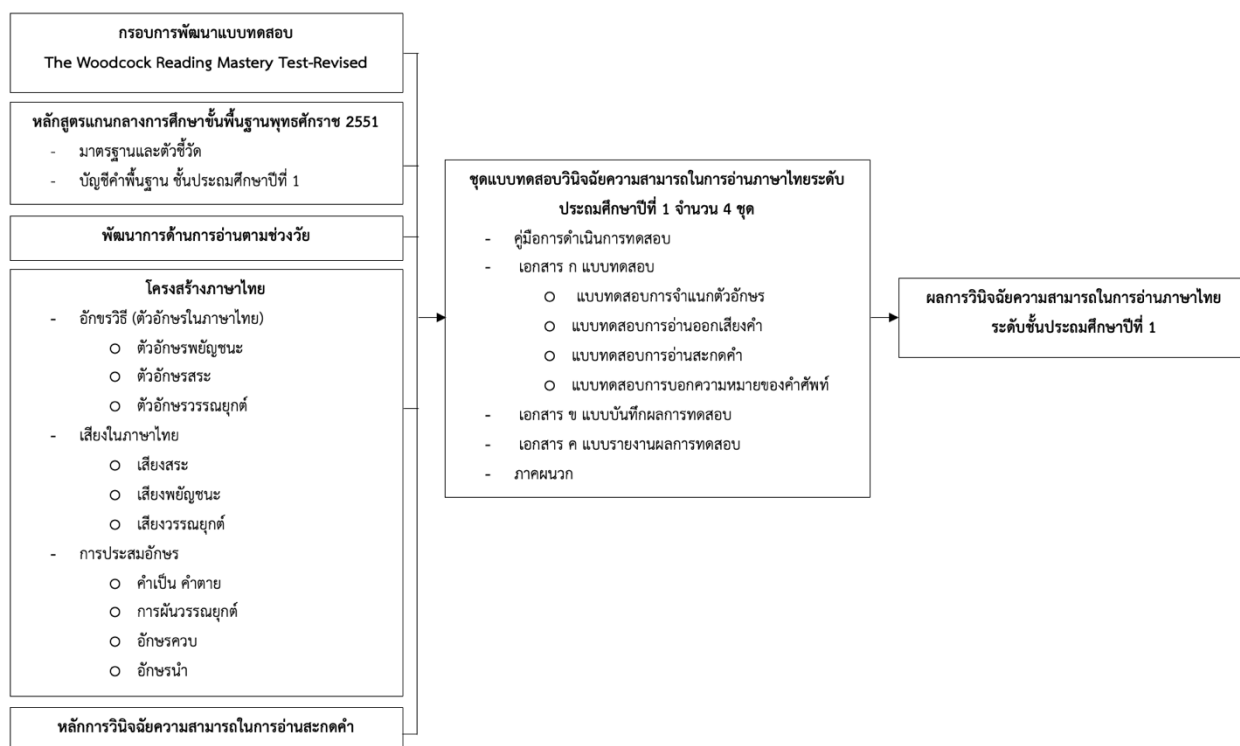

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อวินิจฉัยปัญหาและสาเหตุของปัญหาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของแบบทดสอบวินิจฉัย The Woodcock Reading Mastery Test-Revised มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ควบคู่กับโครงสร้างภาษาไทย โดยสังเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยอิงกับแผนระยะยาวในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการใช้หนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งออกแบบชุดแบบทดสอบวินิจฉัยโดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านการอ่านตามช่วงวัยและบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 116 โรงเรียน แบ่งเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 2 โรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 52 โรงเรียน และขนาดเล็ก 61 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) กำหนดคุณสมบัติของตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนที่ระบุว่ามึนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน โดยการประเมินขึ้นเบื้องต้นจากสารสนเทศการรายงานผลการคัดกรองการอ่านการเขียน ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่ สพป.พัทลุง เขต 1

1. กลุ่มที่ทดลองใช้ชุดแบบทดสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของแบบทดสอบ ความเหมาะสมและปัญหาในการใช้งานชุดแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาทางการอ่าน จำนวน 7 คน โดยแบ่งตามขนาดโรงเรียน คือ นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก 2 คน นักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง 2 คน และนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ 3 คน

2. กลุ่มที่ทดลองใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของชุดแบบทดสอบวินิจฉัย (ค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง) ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนขนาดกลางที่ละความสามารถทางการอ่าน (เก่ง กลาง อ่อน) จำนวน 20 คน

3. กลุ่มที่ทดลองใช้เครื่องมือฉบับสมบูรณ์ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 1 โรงเรียน ที่ละความสามารถทางการอ่าน (เก่ง กลาง อ่อน) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ชุด ใช้สำหรับนักเรียนตลอดทั้งปีการศึกษา โดยแบ่งระยะการวินิจฉัย คือ หลังจากเรียนภาษาไทยครบ 50 ชั่วโมง 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง และ 200 ชั่วโมง ซึ่งจะตรงกับช่วงการสอบกลางภาค ของภาคเรียนที่ 1 สอบปลายภาค ภาคเรียนที่ 1 สอบกลางภาค ภาคเรียนที่ 2 และสอบปลายภาคของภาคเรียนที่ 2 เพื่อติดตามความสามารถในการอ่านของนักเรียนเป็นระยะและหากนักเรียนมีปัญหาตั้งแต่ในระยะแรก ผลจากการทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง จะช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้รวดเร็วไม่ปล่อยให้ปัญหานั้นส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ และป้องกันการเกิดภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นหากนักเรียนไม่มีความรู้และความเข้าใจในการอ่าน โดยชุดแบบทดสอบแต่ละชุดประกอบไปด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1) คู่มือการดำเนินการทดสอบ 2) เอกสาร ก แบบทดสอบวินิจฉัย 3) เอกสาร ข แบบบันทึกผลการทดสอบ 4) เอกสาร ค แบบรายงานผลการทดสอบ และ 5) ภาคผนวก ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยสูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชุดที่ 1 หรือหลังจากเรียนภาษาไทยครบ 50 ชั่วโมง เท่านั้นในการทดลองใช้ เนื่องจากแบบทดสอบทั้ง 4 ชุดมีโครงสร้างและกระบวนการในการทดสอบเหมือนกัน แตกต่างกันในส่วนของการหาค่าดัชนีความสอดคล้องไปตามโครงสร้างภาษาที่แตกต่างกันตามชั่วโมงการเรียนรู้ของนักเรียนโดยแบบทดสอบทุกชุดได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. พัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยนำค่าที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 มาพัฒนาเป็นแบบทดสอบและปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
2. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 โดยให้ครูเป็นผู้ดำเนินการทดสอบกับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบวินิจฉัย ชุดที่ 1 หลังจากนักเรียน เรียนวิชาภาษาไทย ครบ 50 ชั่วโมง ซึ่งตรงกับช่วงการสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในการทดสอบแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน พร้อมทั้งเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาผลการวินิจฉัยของครูและดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้ดำเนินการทดสอบ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งแนวคำถามจะสอดคล้องไปกับส่วนประกอบของชุดแบบทดสอบวินิจฉัย
3. หลังการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการปรับแก้ไขชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ตามคำแนะนำของครูผู้ดำเนินการทดสอบและแก้ไขปัญหาที่พบจากการทดลองใช้
4. นำแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับแก้ไขไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 โดยให้ครูคนเดิมเป็นผู้ดำเนินการทดสอบ โดยในการเก็บข้อมูลขั้นตอนนี้จะทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงประมาณ 50-100 ชั่วโมง คือ ช่วงหลังสอบกลางภาคและสอบปลายภาค ของภาคเรียนที่ 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาผลการวินิจฉัยของครูและดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้ดำเนินการทดสอบ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งแนวคำถามจะสอดคล้องไปกับส่วนประกอบของชุดแบบทดสอบวินิจฉัย
5. ปรับแก้ไขชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านตามคำแนะนำของผู้ดำเนินการทดสอบและแก้ไขปัญหาที่พบจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2
6. นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและรวบรวมผลการทดสอบ รวมความคิดเห็นที่ได้แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์
7. ผู้วิจัยนำชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ไปใช้วินิจฉัยนักเรียนจำนวน 20 คน คละแก้ง กลาง และอ่อน โดยวิธีการทดสอบ คือ ผู้วิจัยจะร่วมนั่งวินิจฉัยกับครูผู้ดำเนินการทดสอบ เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของผลการวินิจฉัย โดยใช้ระยะเวลาในการวินิจฉัยรายคนสำหรับนักเรียนเก่งและกลาง คือ ประมาณ 3-4 นาที และสำหรับนักเรียนอ่อนจะใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยนำค่าที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 มาพัฒนาเป็นแบบทดสอบและปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความยากง่าย โดยผู้วิจัยดำเนินการคำนวณหาค่าความยากง่าย (P) อำนาจจำแนก (R) โดยกำหนดข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไปเนื่องจากข้อสอบที่เหมาะสมสำหรับเป็นข้อสอบวินิจฉัยต้องค่อนข้างง่าย (Bloom, 1971 อ้างถึงในการวัดและการ

.....
ประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์) อีกทั้งคัดเลือกคำที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น โดยสูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR-20)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แบบทดสอบจำนวน 4 ชุด โดยกำหนดระยะเวลาการใช้แบบทดสอบ คือ ชุดที่ 1 หลังจากนักเรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 50 ชั่วโมง ชุดที่ 2 หลังจากนักเรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 100 ชั่วโมง ชุดที่ 3 หลังจากนักเรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 150 ชั่วโมง และชุดที่ 4 หลังจากนักเรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 200 ชั่วโมง แบบทดสอบวินิจฉัยแต่ละฉบับประกอบด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1. คู่มือการดำเนินการทดสอบเป็นเอกสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงแนวทางในการทดสอบวินิจฉัย 2. เอกสาร ก แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นเอกสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวินิจฉัยปัญหาการอ่านของนักเรียน 3. เอกสาร ข แบบบันทึกผลการทดสอบวินิจฉัยเป็นเอกสารที่ใช้ในการวินิจฉัยปัญหาการอ่านของนักเรียน 4. เอกสาร ค แบบรายงานผลการทดสอบวินิจฉัยเป็นเอกสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการรายงานผลของการวิเคราะห์สาเหตุและปัญหาของนักเรียน 5. ภาคผนวกมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการวิเคราะห์สาเหตุและปัญหาการอ่านของนักเรียน

โดยเอกสาร ก แบบทดสอบวินิจฉัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

แบบทดสอบการจำแนกตัวอักษร คือ แบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาในการจดจำตัวอักษรทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ของนักเรียน ดำเนินการโดยให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรที่กำหนดให้โดยการคัดเลือกพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่อิงจากแผนระยะยาวและหนังสือแบบเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ ชุดภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที) ตามชั่วโมงการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะ 50 ชั่วโมง 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง และ 200 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างการคัดเลือกพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ใช้ในแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระยะเวลา (ชั่วโมง)	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์
50	ก ข ง จ ฉ ช ฎ ฏ ด ต ถ บ ป ผ พ ภ ม ร ล ว ส ห อ	-า -ี -ุ -เ -แ -โ -ไ -ใ	ไม่มีการทดสอบ วรรณยุกต์
100	ก ข ค ง จ ฉ ช ฎ ฏ ด ต ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ภ ม ย ร ล ว ศ ษ ส ห อ	-า -ี -ุ -เ -แ -โ -ไ -ใ -ัว -ี -เีย -เย	ไม่มีการทดสอบ วรรณยุกต์
150	36 ตัว (ยกเว้น พยัญชนะ ฐ ฎ ฏ ท ฃ ช ค ฌ)	จำนวน 28 เสียง (ยกเว้นสระ ฤ ฤๅ ฦ ฦๅ)	จำนวน 4 รูป
200	36 ตัว (ยกเว้น พยัญชนะ ฐ ฎ ฏ ท ฃ ช ค ฌ)	จำนวน 28 เสียง (ยกเว้นสระ ฤ ฤๅ ฦ ฦๅ)	จำนวน 4 รูป

.....
แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ คือ แบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาการอ่านออกเสียง
ของนักเรียน ดำเนินการโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกคำโดยศึกษาการ
จัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระยะ 50 ชั่วโมง 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง
และ 200 ชั่วโมง โดยการอิงจากแผนระยะยาวและหนังสือแบบเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ
ชุดภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที) ผลการศึกษาการจัดการเรียนสอนภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้างภาษาไทยที่ใช้ในแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระยะเวลา (ชั่วโมง)	โครงสร้างภาษาไทย
50	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กด แม่กม แม่เกอว แม่กง - สระเดี่ยว - คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ - การออกเสียงคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เป็นเสียงอื่น ได้แก่ การออกเสียงอักษรกลาง คำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำเป็น อักษรต่ำคำเป็น อักษรต่ำคำตายสระเสียงสั้น อักษรต่ำคำตายสระเสียงยาว
100	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กด แม่กน แม่กม แม่เกอว แม่กง - สระเดี่ยว สระประสม - คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีรูปวรรณยุกต์ - การออกเสียงคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เป็นเสียงอื่น ได้แก่ การออกเสียงอักษรกลาง คำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำเป็น อักษรต่ำคำเป็น อักษรต่ำคำตายสระเสียงสั้น อักษรต่ำคำตายสระเสียงยาว
150	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กด แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กง ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้แก่ แม่กน แม่กด - สระเดี่ยว สระประสม สระลดรูป - คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีรูปวรรณยุกต์ - การออกเสียงคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เป็นเสียงอื่น ได้แก่ การออกเสียงอักษรกลาง คำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำเป็น อักษรต่ำคำเป็น อักษรต่ำคำตายสระเสียงสั้น อักษรต่ำคำตายสระเสียงยาว
200	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กด แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กง ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้แก่ แม่กน แม่กด แม่กบ แม่กก - สระเดี่ยว สระประสม สระลดรูป - คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

	<ul style="list-style-type: none">- คำที่มีอักษรนำ- การออกเสียงคำที่ไม่รู้อักษรเป็นเสียงอื่น ได้แก่ การออกเสียงอักษรกลาง คำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำตายรูปสามัญ อักษรสูงคำเป็น อักษรต่ำคำเป็น อักษรต่ำคำตายสระเสียงสั้น อักษรต่ำคำตายสระเสียงยาว
--	--

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คือ แบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาการอ่านสะกดคำของนักเรียนและเพื่อระบุปัญหาสระ สระ และวรรณยุกต์ที่นักเรียนมีปัญหา โดยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนผ่านการอ่านสะกดคำ ดำเนินการโดยให้นักเรียนออกเสียงการอ่านสะกดคำ โดยมีแนวทางการคัดเลือกคำ ดังตารางที่ 2

แบบทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ หมายถึง แบบทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสามารถในการบอกคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันและตรงข้ามกัน เพื่อทดสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ของนักเรียน ด้วยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้พร้อมบอกคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือตรงข้ามคำนั้น ๆ

2. ผลการทดลองใช้ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างพบว่าครูผู้ดำเนินการสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ท่าน ได้แสดงความคิดเห็นถึงชุดแบบทดสอบ ดังนี้

2.1. คู่มือการดำเนินการทดสอบวินิจฉัย ครูทั้ง 3 ท่านได้แสดงความคิดเห็นว่าคู่มือการดำเนินการทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาที่ค่อนข้างละเอียดและชัดเจน แต่ในการใช้งานจริงครูที่ดำเนินการทดสอบจะมีเวลาในการศึกษาคู่มือที่จำกัด จึงทำให้ไม่สามารถอ่านเนื้อหาได้อย่างละเอียด จึงเสนอแนะว่าควรมีการจัดสอนแนวทางการทดสอบวินิจฉัยและแนวทางการใช้คู่มือการดำเนินการทดสอบให้แก่ครูผู้ดำเนินการสอบโดยตรง

2.2. แบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ชุดที่ 1 ผลการทดลองใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่าครูผู้ดำเนินการสอบทั้ง 3 ท่าน ให้ความเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน ครอบคลุมทักษะด้านการอ่านของนักเรียนสามารถใช้ในการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ แต่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขคำที่ใช้ในแบบทดสอบเพื่อให้สามารถเข้าใจกระบวนการทดสอบได้ชัดเจนขึ้น คือ จากเดิมในแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จะแบ่งออกเป็น 4 ชุด ได้แก่ การจำแนกตัวอักษร การอ่านออกเสียง การอ่านสะกดคำ และการบอกความหมายของคำศัพท์ แต่ได้รับคำแนะนำให้แก้ไขจากการแบ่งเป็นชุด ให้แบ่งเป็นตอน 4 ตอน เนื่องจากแบบทดสอบอยู่ในชุดเดียวกัน เพียงแค่แบ่งการทดสอบออกเป็น 4 ความสามารถ ผู้ดำเนินการวิจัยจึงปรับเป็นการใช้คำว่า ชุด มาใช้คำว่า ตอน เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ

2.3. เอกสาร ข แบบบันทึกผลการทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 ผลการทดลองใช้พบว่าในการบันทึกผลการทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทย ครูผู้ดำเนินการสอบวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักเรียนตกหล่น โดยยังมีบางประเด็นปัญหาที่ปรากฏในผลการอ่านของนักเรียนแต่ครูผู้ดำเนินการสอบไม่ได้ระบุในผลการวิเคราะห์ว่าเป็นปัญหา ทำให้ผลการวินิจฉัยไม่สามารถระบุปัญหาของนักเรียนได้ เช่น ในการอ่านคำว่า กอด นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำว่า กอ แต่ครูไม่ระบุว่านักเรียนมีปัญหาการอ่านออกเสียงตัวสะกดแม่กด ทำให้ในการรายงานผลก็ได้ข้อมูลการวินิจฉัยที่เป็นปัญหาไม่ครบ

2.4. เอกสาร ค แบบรายงานผลการทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่าน ชุดที่ 1 ผลการทดลองใช้พบว่า ครูผู้ดำเนินการสอบทั้ง 3 ท่าน ไม่สามารถระบุข้อวินิจฉัยความสามารถในการอ่านได้ถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากการบันทึกผลการทดสอบที่เขียนไม่ถูกต้อง มีประเด็นไม่ครบ ทำให้ผู้ดำเนินการสอบไม่สามารถวิเคราะห์ต่อได้ และพบข้อสังเกตว่าผู้ดำเนินการสอบใช้ความคุ้นเคยในตัวนักเรียนหรือผู้ถูกทดสอบ ในการเขียนรายงานผลการทดสอบ โดยสังเกตได้จากแบบรายงานการทดสอบไม่สอดคล้องกับแบบบันทึกผลการทดสอบ วินิจฉัย คือ มีพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏในแบบบันทึกผลแต่ปรากฏพฤติกรรมความบกพร่องในแบบรายงานผล เช่น ผู้ดำเนินการสอบระบุว่าดำเนินการทดสอบ 5 สาระได้แก่ -ะ -า -โ -เ -แ แต่ในแบบรายงานระบุว่า นักเรียนมีปัญหาในการระบุสระ ได้แก่ สระ -า ซึ่งเป็นสระที่ผู้ดำเนินการสอบไม่ได้ทดสอบนักเรียนในการทดสอบครั้งนี้ แต่เป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการสอบใช้ข้อมูลเดิมที่เป็นปัญหาของนักเรียนมาระบุในแบบรายงานผลการทดสอบ โดยจากปัญหานี้ผู้วิจัยมีแนวทางการแก้ไข คือ เพิ่มช่องในการบันทึกผลการวินิจฉัยเป็นช่องหมายเหตุ เพื่อให้ผู้ดำเนินการสอบสามารถระบุข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ดำเนินการสอบมีข้อสังเกตที่น่าสนใจมาใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุและปัญหาการอ่านของนักเรียน

จากผลการทดลองใช้ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีข้อสังเกต คือ ในการวินิจฉัยความสามารถในการอ่านของนักเรียน การที่ครูผู้ดำเนินการทดสอบหรือครูจะระบุปัญหาของนักเรียนได้นั้น ครูจำเป็นต้องมีความเข้าใจในโครงสร้างภาษาไทยและต้องสามารถระบุโครงสร้างของคำที่นักเรียนทดสอบได้เพื่อใช้ในการวินิจฉัย โดยจากการใช้งานพบว่าครูผู้ดำเนินการสอบซึ่งเป็นครูภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่สามารถระบุปัญหาของนักเรียนที่ปรากฏในการอ่านคำหนึ่ง ๆ ได้ เช่น ไม่สามารถระบุได้ว่า โครงสร้างของคำว่า รอบ สามารถวินิจฉัยประเด็นใดได้บ้าง หากนักเรียนออกเสียงวรรณยุกต์ผิด ปัญหาอาจมาจากการที่นักเรียนอ่านออกเสียง อักษรต่ำคำตายรูปสามัญไม่ถูกต้อง ไม่มีความเข้าใจเรื่องการผันวรรณยุกต์ โดยหากครูไม่สามารถระบุโครงสร้างนี้ได้ ครูก็ไม่สามารถวินิจฉัยปัญหานี้ได้อย่างตรงจุดหรือไม่สามารถระบุสาเหตุของปัญหาการอ่านของนักเรียนได้ ดังนั้นในการใช้ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยนั้น ผู้ดำเนินการสอบจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ ทั้งเรื่องโครงสร้างภาษา โครงสร้างคำ เข้าใจเรื่องหลักภาษาไทยอย่างถูกต้องและชัดเจน เพื่อให้สามารถระบุสาเหตุของปัญหาการอ่านให้นักเรียนได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็นมากที่สุด

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่า ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ผลการพิจารณา พบว่า การคัดเลือกคำและการกำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในประเด็นค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น พบว่า แบบทดสอบการอ่านออกเสียง มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.75-0.90 แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.75-0.85 และแบบทดสอบการเข้าใจความหมายของคำ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.75-0.80 ผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ พบว่า แบบทดสอบทั้ง 3 ตอน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.50 และผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ (KR-20) มีผลอยู่ระหว่าง 0.88-0.98 โดยแบ่งออกเป็น แบบทดสอบการอ่านออกเสียง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

.....
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และแบบทดสอบการเข้าใจความหมายของคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพชุดแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัย	ดัชนีความสอดคล้อง	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
การอ่านออกเสียงคำ	0.67-1.00	0.75-0.90	0.30-0.50	0.97
การอ่านสะกดคำ	0.67-1.00	0.75-0.85	0.30-0.50	0.98
การบอกความหมาย ของคำศัพท์	0.67-1.00	0.75-0.80	0.30-0.50	0.88

4. ผลการวินิจฉัยนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านสะกดคำจากการใช้จริง พบข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนซึ่งแบ่งออกเป็นประเด็น ดังนี้

แบบทดสอบการจำแนกตัวอักษร ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนสับสนระหว่างพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน พฤติกรรมที่พบ เช่น ด ออกเสียงเป็น ค

แบบทดสอบการจำแนกคำ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การออกเสียงพยัญชนะท้าย พฤติกรรมที่พบ เช่น คำว่า ขาด นักเรียนออกเสียงเป็น ขา หรือออกเสียงเป็น ขาน รองลงมา คือ นักเรียนอ่านเผลอจากคำที่คุ้นเคย เช่น มะนาว อ่านเป็น มะพร้าว บูชา อ่านเป็น ชาบู

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนจำพยัญชนะไม่ได้ ทำให้มีพฤติกรรมการอ่านตัวต่อตัว โดยปรากฏ เช่น คำว่า แฉ นักเรียนออกเสียงเป็น แช คำว่า ลูก ออกเสียงเป็น ลุก และปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะท้าย พฤติกรรมที่พบ เช่น คำว่า ติด นักเรียนออกเสียงเป็น ตอ-อิ-นอ-ติน คำว่า พาน ออกเสียงเป็น พอ-อา-นอ-พาด ซึ่งสังเกตได้ว่าปัญหาที่พบสอดคล้องกับปัญหาการอ่านออกเสียงคำ คือ นักเรียนมีปัญหาการอ่านออกเสียงตัวสะกด

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกต คือ ถึงแม้ว่านักเรียนสามารถระบุเสียงพยัญชนะและสระได้ถูกต้องในการทดสอบจำแนกสระ แต่ในการทดสอบอ่านสะกดคำนั้น นักเรียนอาจเกิดความสับสนและไม่แม่นยำในการสะกดคำ หรือเมื่อพยัญชนะและสระปรากฏในตำแหน่งที่ต่างกัน ทำหน้าที่ต่างกันอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสน เช่น เมื่อ ด เป็นพยัญชนะต้น นักเรียนสามารถอ่านคำได้ แต่เมื่อ ด เป็นพยัญชนะท้าย ทำหน้าที่เป็นตัวสะกด นักเรียนไม่สามารถออกเสียงได้ โดยพบพฤติกรรม เช่น คำว่า สะพาน นักเรียนออกเสียงเป็น สาพาด และคำว่า โมง นักเรียนออกเสียงเป็น มอ-โอะ-งอ มง

ผลการทดสอบข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าข้อบกพร่องในการอ่านสะกดคำที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้ สับสนพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน รองลงมา คือ นักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายนักเรียน ดังที่ปรากฏว่าบางเสียงเป็นเสียงที่นักเรียนสามารถจำแนกและระบุได้ แต่เมื่อนำมาเป็นเสียงพยัญชนะท้าย ก็ไม่สามารถออกเสียงได้ และท้ายสุด คือ นักเรียนไม่คล่องในการอ่านสะกดคำ โดยพบนักเรียนที่สามารถระบุเสียงพยัญชนะและสระได้ แต่เมื่อออกเสียงอ่านสะกดคำ นักเรียนจะออกเสียงผิดเป็นเสียงอื่น เช่น สามารถระบุเสียงสระอะได้ แต่ในการอ่านสะกดคำ นักเรียนออกเสียง สะพาน เป็น สาพาน

อภิปรายผล

1. ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบไปด้วยแบบทดสอบจำนวน 4 ชุด โดยกำหนดระยะเวลาการใช้แบบทดสอบ คือ หลังจากนักเรียนเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 50 ชั่วโมง 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง และ 200 ชั่วโมง เนื่องจากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การอ่านถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของนักเรียน ครูควรติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้อย่างทัน่วงที สอดคล้องกับ วรณี โสมประยูร (Somprayoon, 2001: 133) ที่กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านว่าในการวัดผลการอ่านว่า ควรวัดเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน แบบทดสอบแต่ละชุดประกอบไปด้วยการทดสอบความสามารถทางการอ่าน 4 ด้าน โดยแบ่งออกเป็นแบบทดสอบการจำแนกอักษร แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ และแบบทดสอบการระบุความหมายของคำศัพท์ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาการอ่านของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างละเอียด สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (Srisaard, 1980) บันลือ พุกชะวัน (Pruksawan, 1982: 201) ที่กล่าวถึงการวินิจฉัยว่า แบบทดสอบวินิจฉัยใช้ในการวัดทักษะย่อย ๆ โดยแบบทดสอบจะแบ่งออกเป็นตอน ๆ เพื่อแยกทดสอบทักษะที่แตกต่างกัน โดยดูผลการทดสอบว่านักเรียนอ่อนในส่วนใด แล้วจึงแก้ไขในส่วนนั้น

แบบทดสอบทั้ง 4 ตอน เป็นแบบทดสอบที่ช่วยวินิจฉัยความสามารถพื้นฐานทางการอ่านที่นักเรียนมีที่จะนำไปสู่การอ่านได้ โดยวินิจฉัยความสามารถในการจำแนกตัวอักษร นักเรียนจำเป็นต้องสามารถระบุพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ได้ เนื่องจากถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการอ่านสะกดคำ สอดคล้องกับ บันลือ พุกชะวัน (Pruksawan, 1979: 84) กล่าวว่าในการสอนสะกดคำนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องท่องจำพยัญชนะทั้งหมดก่อนเพื่อใช้ในการประสมเสียงอื่น ๆ ในลำดับไป

การอ่านออกเสียงคำ เป็นการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน เพื่อสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน ทั้งในเรื่องของการอ่านถูกต้อง ทั้งการออกเสียงพยัญชนะ สระ การอ่านคล่อง คือไม่หยุดชะงัก ไม่อ่านตะกุกตะกัก สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (Office of the National Primary Education Commission Ministry of Education, 1996) ที่กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงไว้ว่า ต้องอ่านถูกต้องและอ่านคล่อง อีกทั้งการอ่านคำถือเป็นทักษะที่จำเป็น ดังที่ บันลือ พุกชะวัน (Pruksawan, 1979: 126) กล่าวว่าคำมีความสำคัญอย่างมากในการอ่าน เนื่องจากโดยปกตินักเรียนจะใช้การกวาดสายตาและระลึกคำในการอ่านออกเสียง ดังนั้นการจำรูปคำจึงช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็วและอ่านได้ดี สอดคล้องกับ วรณี โสมประยูร (Somprayoon, 2001: 132) กล่าวว่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การสอนอ่านเป็นคำควบคู่กับการสอนอ่านแบบแจกลูกในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยในการทดสอบการอ่านออกเสียงคำนี้จะทำให้ครูสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนและสามารถระบุปัญหาการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้

การอ่านสะกดคำ ในการทดสอบขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เนื่องจากการสะกดคำถือเป็นทักษะที่สำคัญที่จะนำไปสู่การอ่านได้ของนักเรียน สอดคล้องกับ วรณี โสมประยูร (Somprayoon, 2001: 132) ที่แสดงความคิดเห็นว่านักเรียนที่สะกดคำเก่งมักเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน โดยจะเห็นได้ว่าการทดสอบการอ่านสะกดคำนั้น สามารถวัดความสามารถของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย ทั้งการจดจำพยัญชนะ สระ และ

.....
วรรณยุกต์ ความสามารถในการประสมคำ และความสามารถในการอ่านออกเสียง รวมถึงสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
ของนักเรียนได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีการทดสอบการระบุความหมายของคำศัพท์ เนื่องจากในการที่นักเรียนจะอ่านได้นั้น
นักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือมีมโนทัศน์เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ
ของการอ่านคำ คือ การที่นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ จะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านคำนั้น ๆ เช่นกัน
อีกทั้งการที่นักเรียนเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้เด็กนักเรียนไม่อ่านฉีกคำ อ่านออกเสียงได้อย่างชัดเจน
ไม่ตะกุกตะกัก และสามารถอ่านได้เร็ว

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่า ค่าความยากง่ายของข้อสอบ มีค่าอยู่ ระหว่าง 0.75-0.90
ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างง่ายถึงง่ายมาก โดยการวิจัยในครั้งนี้ มีความจำเป็นที่ต้องคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากอยู่
ระหว่าง 0.75-0.90 ซึ่งบางข้ออยู่ในเกณฑ์ง่ายมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย จำเป็นต้องเป็นใช้กับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยครบ 50 ชั่วโมง หรือช่วง
กลางภาคของภาคเรียนที่ 1 แต่ด้วยข้อจำกัดของระยะเวลาในการทดสอบ คือ ในช่วง 50 ชั่วโมง การวิจัยอยู่ใน
ขั้นตอนการพัฒนากระบวนการวินิจฉัย ซึ่งตรงกับการทดลองใช้ครั้งที่ 1 และ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลสำหรับ
การวิเคราะห์คุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาไทยมาแล้ว 100 ชั่วโมง ทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้มากขึ้น
ประกอบกับนักเรียนได้พบเห็นคำมากขึ้นในระยะ 100 ชั่วโมง ฉะนั้นจึงทำให้ได้ข้อสอบค่อนข้างง่าย โดยหาก
พิจารณาตามเกณฑ์ค่าความยากง่าย แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับนี้มีค่าความยากง่ายสอดคล้องกับ Bloom (1971)
ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยที่ดีต้องมีความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป เพื่อใช้
สำหรับการทดสอบนักเรียนที่มีปัญหาหรือนักเรียนที่อ่อน โดย Adams and Torgerson (1964) อ้างถึงใน อารี
สันตหวี (Sanhachawee, 1983) กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยต้องมีลักษณะค่อนข้างง่าย ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความยากง่ายสอดคล้องกับ ประพนธ์ จำเริญ (Chayjaroen, 1989) ที่พัฒนาแบบทดสอบ
วินิจฉัย การเขียนสะกดคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสาธิต สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร ที่แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.65-0.98 และสอดคล้องกับ
รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (Srichanjam, 2008) ที่ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.50-0.79 ซึ่งอยู่ในระดับปาน
กลางถึงระดับง่าย ดังนั้นจึงถือได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากง่ายเหมาะสม

3. ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการวินิจฉัยนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาทางการอ่าน ปัญหาการอ่านของ
นักเรียนที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้ สอดคล้องกับ
บันลือ พฤกษ์วัน (Pruksawan, 1979: 85) กล่าวว่า ในการสอนสะกดคำ ผู้เรียนจำเป็นต้องท่องจำพยัญชนะ
ทั้งหมดก่อน เพื่อใช้ในการประสมเสียง ดังนั้นหากนักเรียนไม่คล่องในการระบุพยัญชนะและสระจะก่อให้เกิดปัญหา
ในด้านการอ่าน ลำดับถัดมา คือ ปัญหาตัวสะกด ที่นักเรียนไม่สามารถออกเสียงตัวสะกดได้ เช่น คำว่า ขาด ออก
เสียงเป็น ขาน คำว่า ตอบ ออกเสียงเป็น ตอก ซึ่งเป็นปัญหาที่สอดคล้องกับปัญหาสุดท้าย คือ นักเรียนไม่เข้าใจ
หน้าที่ของพยัญชนะและสระ โดยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถระบุชื่อพยัญชนะบางตัวได้ถูกต้อง แต่มักออก
เสียงผิดหรือตั่วเมื่อประสมอยู่ในคำ เช่น สามารถระบุพยัญชนะ ด ได้ แต่เมื่อเป็นคำว่า ขาด นักเรียนไม่ออกเสียง

.....
ด เป็นตัวสะกด จึงออกเสียงเป็นคำว่า ขา หรือ นักเรียนสามารถระบุสระ คือ สระ -ะ ได้ แต่เมื่อสะกดคำว่า สะพาน นักเรียนออกเสียงเป็น สะพาด ซึ่งจากปัญหาที่พบสังเกตได้ว่าเป็นปัญหาทางการอ่านที่นักเรียนในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 ในบริบทอื่น ๆ ประสบเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับ ลัดดา สำรองพันธ์ (Sumrongpan, 2022) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สุรินทร์ เขต 3 และศรีสะเกษ ซึ่งได้ระบุว่าปัญหาของการอ่านออก เขียนได้ คือ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาตราตัวสะกด เช่นเดียวกับ กฤติยา วรศรี (Worasri, 2007) ที่ศึกษาการ พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา พบว่าปัญหาที่พบมาก ที่สุด คือ การประเสียง สระ พยัญชนะและวรรณยุกต์เข้าด้วยกัน ซึ่งสังเกตได้ว่าปัญหาการอ่านที่พบมีความ สอดคล้องกัน แม้จะอยู่ในบริบทที่แตกต่างกัน

4. ข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัย ถือเป็นการทดสอบที่สามารถติดตามพัฒนาการของ นักเรียนและช่วยระบุปัญหาของนักเรียนให้ได้อย่างทันท่วงที โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบแบ่งออกเป็นระยะ ตลอดปีการศึกษาเพื่อติดตามนักเรียน โดยขอบเขตของเนื้อหาจะสอดคล้องกับเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว มีลักษณะที่ค่อนข้างง่าย โดยแบบทดสอบจะมีจำนวนข้อที่มากเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นที่ใช้ในการวินิจฉัย รวมถึงผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยให้สอดคล้องกับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่เป็นพื้นฐาน ไปสู่การอ่านออก คือ การจำแนกตัวอักษร การอ่านออกเสียง การอ่านสะกดคำ และการเข้าใจความหมายของ คำศัพท์ซึ่งการที่สามารถทราบได้ว่าปัญหาของนักเรียนอยู่ที่จุดใด ก็จะทำให้ครูสามารถให้ความช่วยเหลือ และสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1.1 ครูควรศึกษาคำชี้แจงหรือคำอธิบายในคู่มือการดำเนินการทดสอบและศึกษาเอกสารการบันทึกอย่าง ละเอียดก่อนดำเนินการวินิจฉัย เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่สามารถวินิจฉัยปัญหาของนักเรียนได้ถูกต้อง

1.2 แบบทดสอบการวินิจฉัยการอ่าน ประกอบไปด้วย 4 ชุด ใช้สำหรับช่วงเวลาที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัย ชุดที่ 1 และได้รับสอนซ่อมเสริมแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้ชุดที่ 2-4 เช่นเดียวกับกรณี ที่นักเรียนบางคนอาจไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยหลังจากเรียนครบ 50 ชั่วโมงหรือวินิจฉัยในชุดที่ 1 แต่จำเป็นต้องวินิจฉัย ในชุดที่ 2 หรือ 3 ในกรณีที่ครูสังเกตเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวินิจฉัยข้อบกพร่องนักเรียนมักจะมีขั้นตอนมากและซับซ้อน ต้องมีการวิเคราะห์และประมวลผล หากมีการพัฒนาเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการประมวลผลจะช่วยลดขั้นตอนในการวินิจฉัยของครูได้

2.2 ควรมีการวินิจฉัยนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในทุกระดับชั้น ทั้งในเรื่องของการอ่านออกและ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านที่ดีและสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนรู้ทุก ๆ วิชาต่อไป

2.3 ควรพัฒนาแบบทดสอบสำหรับวินิจฉัยนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านเฉพาะแต่ละด้าน เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

.....
2.4 ควรพัฒนาแบบทดสอบสำหรับวินิจฉัยนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาใน
บริบทอื่น ๆ หรือภูมิภาคอื่น ๆ

References

- Bloom, B.S. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. McGraw-Hill.
- Department of Academic Affairs. (2 0 0 3). **Learning Area of Thai Language Learning Management**. Transportation Organization and Parcels. (in Thai)
- Khuhaphinan, C. (1999). **Reading and Reading Promotion**. Sophon Printing. (in Thai)
- Office of the National Primary Education Commission Ministry of Education. (1996). **Classroom Assessment and Evaluation Thai Language Skills Group**. Teachers Council of Thailand Printing House Ladprao. (in Thai)
- Onnuam, D. (1990). **Mathematics Remedial Teaching**. Chulalongkorn University. (in Thai)
- Chayjaroen, P. (1989). **The Development of Diagnostic Test Spelling Words in Thai For Grade 2 Students in Demonstration School University Affiliation Bangkok area**. Master of Education Thesis Program in Measurement and Evaluation. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Pruksawan, B. (1979). **Explanation Teaching Thai Language at Elementary Integrated Learning Management**. Thai Wattanapanit Panich. (in Thai)
- Pruksawan, B. (1982). **Elementary Education**. 3rd ed. Thai Wattanapanit Panich. (in Thai)
- Pruksawan, B. (2002). **Read Fast -Think Smart Development Process**. 2nd ed. Thai Wattanapanit Panich. (in Thai)
- Srichanjam, R. (2008). **The Development a Thai Reading and Writing Skills Diagnostic Test for Prathom Suksa V Students under Surin Educational Service Area office 3**. Master of Education Thesis Program in Measurement and Evaluation. Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai)
- Sanhachawee, A. (1983) . **A Study of Learning Achievement on Thai Language in Prathom 3 with the use of Diagnostic Tests and Remedial Exercises**. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Somprayoon, W. (2001). **Thai Language Teaching at the Elementary Level**. Thai Wattanapanit Panich. (in Thai)
- Srisaard, B. (1980). “Diagnostic Tests”. **Journal of Educational Measurement**. 2523(2): 9-23. (in Thai)

-
- Sumrongpan, L. (2022). **A Synthesis of Problem and Guidelines for Promoting Literacy of Thai Language Subject Area in First Grade**. Doctoral Dissertation Faculty of Education Mahasarakham Univerity. (in Thai)
- Worasri, K. (2007). **A Development of a Thai Reading Diagnostic Test for Fourth Grade Student in Provinces using Lanna Dialect**. Master of Education Thesis Program in Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)